

Predmetni događaj nije, međutim, uzrokovao ni jednu od opisanih posljedica, dakle niti smrt, ni povredu tijela ili zdravlja čovjekova, niti oštećenje ili uništenje, a niti nestanak stvari, već se u ovom slučaju radi o šteti, koja je tužitelju nastala zbog greške njegovih radnika ili službenika, i koja je uzrokovala nastanak predmetne kolske dangube.

Tužitelj je u smislu već cit. stava /4/ čl.1 Pravila mogao osigurati i štete nastale mu uslijed grešaka njegovih radnika i službenika u vezi s njegovim poslovanjem. No na takve greške ne proteže se osiguranje od opasnosti /rizika/ odgovornosti u smislu stava /4/ čl.1 cit. tuženikovih Pravila, već se osiguranje za takve štete može posebno ugovoriti. Na takvo posebno osiguranje primjenjuju se onda posebna pravila za osiguranje od odgovornosti za imovinsku štetu, koja izričito predviđaju tuženikovu odgovornost za greške koje nastaju pri vršenju u polici označenog svojstva, pravnog odnosa ili djelatnosti /stav /1/ cit. Posebnih Pravila za osiguranje od odgovornosti za imovinsku štetu/.

Iz do sada navedenoga slijedi da naprijed navedenim tekstom police nije obuhvaćeno osiguranje za greške radnika ili službenika tužiteljevih, koje su nastale u vezi s njegovim poslovanjem. U samom tekstu police nema ni nekog drugog izraza, koji bi upućivao na to da bi osim odgovornosti, koje su obuhvaćene osiguranjem od opasnosti /rizika/ odgovornosti policom, bilo obuhvaćeno i osiguranje za greške radnika ili službenika, nastale u vezi s tuženikovim poslovanjem.

Zbog toga se mora uzeti da predmetni rizik, na temelju kojega tužitelj traži isplatu utuženog iznosa od tuženika, nije bio obuhvaćen spomenutom policom osiguranja, i zbog toga je prvostepeni sud pogrešno uzeo da je predmetna šteta pokrivena osiguranjem, i pogrešno je primijenio materijalno pravo kada je udovoljio zahtjevu tužbe.

M.S.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 25.II 1963.

Vijeće: dr Ernest Vajić, Ivan Bešker, dr Branko Jakaša

Osiguranje javnih skladišta za rizik odgovornosti - Javna skladišta, koja su presudom obvezna na naknadu štete osiguratelju, i koja su taj iznos isplatila, imaju pravo, na osnovu ugovora o osiguranju rizika, tražiti povraćaj isplaćenog iznosa - Medjutim nemaju prava tražiti naknadu troškova postupka za povraćaj isplaćene svote, ako su zahtjev za isplatu, na temelju ugovora

o osiguranju, postavila nakon pravomoćnosti presude kojom su bila obvezna osiguratelju nadoknaditi štetu

Osiguravajući zavod tužio je javna skladišta za isplatu iznosa koji je on kao osiguratelj isplatio svojem osiguraniku. U sporu je utvrđeno da su javna skladišta za štetu odgovorna, pa je, pravomoćnom presudom, bilo udovoljeno tužbenom zahtjevu. Osiguravajući zavod naplatio je svoje potraživanja u izvršnom postupku. Nakon toga javna skladišta tuže Osiguravajući zavod na povraćaj iznosa koji je prisilno naplaćen. Uz to traže i kamete i naknadu parničnih troškova.

Prvostepeni sud je u cijelosti udovoljio tužbenom zahtjevu. Stao je, naime, na stajalište da je tužitelj s tuženikom sklopio ugovor o osiguranju, kojim je osigurao rizik svoje odgovornosti, a da se u prethodnom sporu radilo upravo o riziku koji je pokriven osiguranjem.

Protiv ove presude žalili se tuženik.

Drugostepeni sud je žalbu djelomično uvažio.

Potvrdio je presudu u dijelu kojim je tuženik obavezan na povraćaj svote koju je naplatio izvršnom postupku, jer je također stao na stajalište da je tužitelj za ovu svotu bio pokriven ugovorom o osiguranju. Obretno pak, uvažio je žalbu u pogledu parničnih troškova.

Tužitelj je naime, prema vlastitim navodima u tužbi, tek nakon pravomoćnosti presude u prethodnom postupku prvi put postavio tuženiku dopisom 4012 zahtjev za plaćanje navedenog iznosa glavnog duga s naslova osiguranja zbog opasnosti /rizika/ odgovornosti. Zbog toga je tuženik do toga vremena opravdano držao navedeni iznos, koji je naplatio na temelju naprijed cit. presuda prvostepenog i ovoga drugostepenog suda, odnosno putem izvršnog postupka, provedenog na temelju tih presuda. Zbog toga je tužitelju opravdano nastao i trošak tih postupaka, i on ne može natrag tražiti iznose odnosnih troškova, na plaćanje kojih je bio pravomoćno presuđen, jer je on svoj zahtjev prema navedenom istakao prvi put tek dana 6.IV 1962., dakle nakon donošenja drugostepene presude u navedenom predmetu, a i u vrijeme provođenja izvršnog postupka on još nije imao izvršni naslov, koji bi mu mogao uspješno poslužiti prigovorom prijeboga u tom postupku.

Zbog toga je prvostepeni sud neosnovano presudio tuženika da vrati tužitelju iznose troškova parničnog i izvršnog postupka u navedenim predmetima.

M.S.